NORAKSTS
Lietas Nr. C12256414
Lietas arhīva Nr. C-1080-15/2

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Daugavpils tiesa:
tiesnese R. Paipale
ar sekretāri Z. Butāni

2015. gada 19. martā izskatīja atklātā tiesas sēdē 18. novembra ielā 37, Daugavpilī, civillietu /pers. C/ maza apmēra prasībā par uzturlīdzekļu piedziņu no /pers. D/,

k o n s t a t ē j a:

2014. gada 11. decembrī /pers. C/ iesniedza tiesā maza apmēra prasību par uzturlīdzekļu piedziņu no /pers. D/. Prasītāja norādīja, ka bērns /pers. E/ atrodas viņas apgādībā un audzināšanā, bet atbildētājs uzturlīdzekļus meitas uzturēšanai labprātīgi nesniedz. Ar Daugavpils tiesas 2005. gada 8. februāra spriedumu no atbildētāja tika piedzīti uzturlīdzekļi meitas uzturēšanai, taču to apmērs ir mazāks par pašreizējo valstī noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru. Prasītāja pamatoja savu prasību ar Civillikuma 177., 178., 179.pantiem, Bērnu tiesību aizsardzības likuma 20.panta ceturto daļu un lūdza grozīt uzturlīdzekļu apmēru un piedzīt no /pers. D/ viņas labā uzturlīdzekļus meitas /pers. E/ uzturēšanai 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas valstī, sākot no maza apmēra prasības iesniegšanas tiesā līdz bērna pilngadībai. Vienlaikus, prasītāja pieteica lūgumu spriedumu par uzturlīdzekļu piedziņu izpildīt nekavējoties. Prasītāja nelūdza, lai uzklausīšana notiktu tiesas sēdē.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{26}pantam tiesnese nolēma civillietu nolikt iztiesāšanai tiesas sēdē.

Uz tiesas sēdi prasītāja /pers. C/ neieradās, par tiesas sēdes laiku un vietu tika paziņots atbilstoši Civilprocesa likuma 56.pantam.

Atbildētājs/pers. D/ uz tiesas sēdi neieradās, deklarētās dzīvesvietas viņam nav, bet faktiskā dzīvesvieta nav zināma. Par tiesas sēdes laiku un vietu tika paziņots atbilstoši Civilprocesa likuma 59.pantam – ar sludinājumu oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis".

Prasītāja un atbildētājs neiesniedza tiesai pierādījumus, ka nevar piedalīties tiesas sēdē kādu attaisnojošu iemeslu dēļ, tādēļ tiesa uzskata par iespējamu izskatīt lietu bez prasītājas un atbildētāja klātbūtnes.

Tiesa, iepazinusies ar maza apmēra prasības pieteikumā izklāstītajiem apstākļiem, pārbaudījusi un novērtējusi iesniegtos pierādījumus, uzskata, ka prasība apmierināma.

Ar bērna dzimšanas apliecību pierādīts, ka /datums/dzimušās /pers. E/ vecāki ir /pers. D/ un /pers. C/.

Ar Daugavpils tiesas 2005. gada 8. februāra spriedumu civillietā Nr. C12301404 pierādīts, ka no /pers. D/ par labu /pers. C/ tika piedzīti uzturlīdzekļi meitas /pers. E/ uzturēšanai LVL 22 jeb EUR 31,30 ik mēnesi līdz bērna pilngadībai vai pušu materiālā stāvokļa izmaiņām.

Civillikuma 179.pants paredz, ka vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem. Minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņa spējām un mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto minimālo mēnešalgu un bērna vecumu.

No iesniegtajiem dokumentiem izriet, ka prasītāja strādā sabiedrībā ar ierobežotu atbildību "Lattex D" un viņas vidējie ienākumi pirms nodokļu ieturēšanas ir EUR 334,76, kā arī 2014. gadā prasītāja saņēma ģimenes valsts pabalstu EUR 11,38 mēnesī.

Tiesas sēdē nav iegūti pierādījumi par kādiem citiem prasītājas ienākumiem, tādēļ secināms, ka prasītāja viena nav spējīga uzturēt meitu un nodrošināt bērnu ar visu nepieciešamo pilnvērtīgai attīstībai.

Tiesas sēdē nav iegūti pierādījumi par kādiem atbildētāja /pers. D/ ienākumiem, bet tiesa uzskata, ka šis apstāklis nevar būt par pamatu, lai atbrīvotu atbildētāju no pienākuma sniegt meitai palīdzību, maksājot vismaz likumā paredzētos minimālos uzturlīdzekļus.

Savukārt, 2013.gada 15.janvāra Ministru kabineta noteikumu Nr. 37, kas nosaka minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru katram vecākam neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa ir pienākums nodrošināt katram savam bērnam, 2.2.punkts paredz, ka katra vecāka pienākums ir katru mēnesi nodrošināt saviem bērniem minimālos uzturlīdzekļus šādā apmērā: katram bērnam no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai - 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

No 2014. gada 1. janvāra līdz 2014. gada 31. decembrim valstī bija noteikta minimālā darba alga EUR 320 apmērā, bet no 2015. gada 1. janvāra tā ir noteikta EUR 360 apmērā.

Šādu iemeslu dēļ prasību nepieciešams apmierināt un palielināt uzturlīdzekļu apmēru, piedzenot no /pers. D/ par labu /pers. C/ uzturlīdzekļus meitas /pers. E/ uzturēšanai 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas ik mēnesi līdz bērna pilngadībai.

Augstākās tiesas Senāta 2007. gada 29. augusta spriedumā lietā Nr. SKC-556 Senāts norādīja, ka prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu bērna uzturam, uzturlīdzekļi piedzenami no brīža, kad celta prasība tiesā, jo ar prasības celšanas brīdi attiecīgā persona uzsāk savu ar likumu garantēto civilo tiesību aizsardzības realizāciju tiesā.

Tiesas sēdē nav iegūti pierādījumi, ka pēc prasības iesniegšanas tiesā atbildētājs sniedza kādu palīdzību meitas uzturēšanai, tādēļ uzturlīdzekļu apmēru nepieciešams palielināt, sākot no 2014. gada 11. decembra.

Pēc prasītājas lūguma un atbilstoši Civilprocesa likuma 205.panta pirmās daļas 1.punktam nepieciešams noteikt, ka spriedums par uzturlīdzekļu piedziņu izpildāms nekavējoties.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu par uzturlīdzekļu apmēra palielināšanu no atbildētāja /pers. D/ par labu valstij nepieciešams piedzīt valsts nodevu EUR 137,40 apmērā, kas aprēķināta saskaņā ar Civilprocesa likuma 35.panta pirmās daļas 6.punktu un 34.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunktu, kā arī ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus -izdevumus par tiesas dokumentu, pavēstu piegādi un sludinājuma publicēšanu to faktiskajā apmērā – EUR 9,73.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1]pantam atbildētājam nepieciešams noteikt termiņu labprātīgai sprieduma izpildei daļā par tiesas izdevumu samaksu.

Vienlaikus, nepieciešams atsaukt izpildu rakstu pēc Daugavpils tiesas 2005. gada 8. februāra sprieduma civillietā Nr. C12301404.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 40. - 42., 93., 97., 189. - 195., 204.[1], 250.[18]., 250.[26]pantiem, 205.panta pirmās daļas 1.punktu, tiesa

n o s p r i e d a:

maza apmēra prasību apmierināt.

Palielināt uzturlīdzekļu apmēru un piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. C/, personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus meitas /pers. E/, personas kods /personas kods/, uzturēšanai 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas ik mēnesi, sākot no 2014. gada 11. decembra līdz bērna pilngadībai.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, par labu valstij valsts nodevu EUR 137,40 (viens simts trīsdesmit septiņi *euro*, 40 centi) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 9,73 (deviņi *euro*, 73 centi).

Spriedums daļā par uzturlīdzekļu piedziņu izpildāms nekavējoties.

Atsaukt izpildu rakstu pēc Daugavpils tiesas 2005. gada 8. februāra sprieduma civillietā Nr. C12301404.

Noteikt /pers. D/termiņu labprātīgai sprieduma izpildei daļā par tiesas izdevumu samaksu – 7 dienas no sprieduma stāšanās likumīgā spēkā dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 dienu laikā Latgales apgabaltiesā, iesniedzot sūdzību Daugavpils tiesā.

Tiesnese (paraksts) R. Paipale

NORAKSTS PAREIZS
Daugavpils tiesas tiesnese R. Paipale
Daugavpilī, 19.03.2015.